

[Bilgrav-Nielsen]

ingen i dag, men vi ved, hvordan det foregår visse steder. Vi ved også, at der er steder, hvor det foregår meget fornuftigt, f.eks. i Odense. Samtlige lister og partier har fået tilbudt ligelig sendetid. Sådan mener vi det bør foregå, og så nytter det jo ikke noget, at man taler om, at vi griber ind over for stationer, hvor vi ikke stiller krav om alsidighed. Sagen er jo den, at især for lokal-TV-stationer er der tale om monopoler. Det er rent faktisk sådan, at var der et enkelt parti, der havde midler nok til at alliere sig med en her i området herskende lokal-TV-station, så kunne man dække en tredjedel af Danmarks befolkning med en sådan ensidig reklameindsats. Det er den slags ting, vi mener bør være umulige.

Tastesen (S):

Jeg skylder hr. Helge Sander og hr. Niels Helveg Petersen et svar, og jeg har et spørgsmål til hr. Bilgrav-Nielsen.

Det må vel være naturligt, at de radiostationer og TV-stationer, som arbejderbevægelsen står bag, opfører sig nøjagtigt som alle andre radio- og TV-stationer med denne ret, hvilket administrationen af den nuværende lovgivning – som regeringen har ansvaret for – giver mulighed for.

Dernæst vil jeg sige, at socialdemokratiets holdning er konsekvent. Vi er imod reklamer, og i konsekvens af, at vi er imod reklamer, er vi også imod politisk reklame, når fremtidige ordninger skal udformes. Hvis det derimod skulle ske, at det radikale venstre og regeringen enes om kommercielle reklamer, så må vi tage det til efterretning, men hvis man går ind for kommercielle reklamer, ville det dog være mærkeligt, om man ville udelukke demokratiske politiske partier, religiøse grupper og interesseorganisationer fra at komme til orde gennem reklamer. Men det er en anden sag.

Så har jeg et spørgsmål til hr. Bilgrav-Nielsen, som der ikke blev svaret på i første omgang.

I bemærkningerne til det radikale forslag står der, at ændringerne »må sikre, at de lokale radio- og TV-stationer forpligtes til at give de opstillede partier og lister samme tidsmæssige adgang«. Er det en ligelighedsbetragtning, der betyder, at der skal gives

den samme tid til alle uden hensyn til størrelse, uden hensyn til journalistiske kriterier?

Nu er det radikale venstre jo i den situation, at partiet har en ret central placering i dansk politik. En gang imellem blæser vejrhonanen til højre, en gang imellem blæser vejrhonanen til venstre. Derfor er de radikale journalistisk og mediemæssigt interessante, og derfor får de forholdsmæssigt en langt større omtale, end andre gør. Det radikale venstre er altså et mediemæssigt interessant parti i denne sammenhæng.

Hvad med fremtiden? Hvad er det for et ligelighedskriterium, man ønsker for fremtiden? Vi er enige om, at Danmarks Radio og et kommende TV 2 skal have samme alsidighedsforpligtelse i bredden med journalistiske kriterier, som det er tilfældet med Danmarks Radio i øjeblikket. Men skal det være dagspressens regler, hvor man har friheden til fuld udblæsning, eller skal det være de alsidighedsregler, som gælder i Danmarks Radio, der skal gælde for fremtidens nærradio og lokal-TV? Det kan det være interessant at få at vide af det radikale venstre.

Flemming Jensen (KF):

Naturligvis er det da trist for hr. Tastesen, at socialdemokratiet ikke er interessant mediemæssigt, men det må man jo så forsøge at blive.

Hr. Tastesen nævnte, at man havde en konsekvent holdning. Var det den konsekvente holdning, som f.eks. blev udtrykt i det citat, justitsministeren for et øjeblik siden læste op fra hr. Søren Hansens tale? Eller er konsekvensen, at man nu vil reklamere for millioner for at forhindre reklame?

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg forstod nu på hr. Tastesen, at socialdemokratiet er modstander af politiske reklamer i radio og TV. Jeg må derfor gå ud fra, at hr. Tastesen vil være med til at gennemføre det forslag, vi fremsætter i forbindelse med den permanente lovgivning for lokalradio og -TV. Jeg håber, det kan bekræftes; så er vi kommet så langt.

Dernæst spørger hr. Tastesen, om det virkelig kan være rimeligt og retfærdigt, at uanset hvilken størrelse et parti har, skal det have lige adgang til medierne i en valgssituation. Det sidste var mit tillæg, men det går jeg